

Οχι άλλη καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του έργου Μεσοχώρας

Αγαπητέ κ. Διευθυντή

Στην τελευταία σελίδα του φύλλου σας τής 13-3-2017 δημοσιεύτηκε άρθρο του δημοσιογράφου Γιώργου Σταματόπουλου με τίτλο «Τύφλωση για την εκτροπή Αχελώου», το οποίο φαίνεται ξένο προς τη σοβαρή δημοσιογραφία που ασκεί η εφημερίδα σας. Η διασταύρωση της άποψης που εκφράζεται από την ανακοίνωση του «κινήματος κατά της εκτροπής του Αχελώου», η αναζήτηση των επιχειρημάτων της αντίθετης άποψης, η οποία καταδικάζεται χωρίς να ακουστεί, πιστεύω ότι αποτελεί στοιχειώδη υποχρέωση του Τύπου. Για την αποκατάσταση της αλήθειας, οι αναγνώστες σας πρέπει λοιπόν να ξέρουν ότι:

Το υδροηλεκτρικό έργο Μεσοχώρας, όπως περιγράφεται στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), της οποίας αναμένεται η υπουργική Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ), είναι ένα ενεργειακό έργο, το οποίο θα αξιοποιεί υδατόπτωση περίπου 200 μέτρων κατά μήκος του Αχελώου. Για να το διατυπώσουμε ακόμη πιο καθαρά, θα εκτρέψει το νερό του Αχελώου στον... Αχελώο. Μια γρήγορη ματιά στη γενική διάταξη του έργου θα έπειθε γι' αυτό τον καθένα. Συνεπώς η υπόψη ΑΕΠΟ δεν έχει καμία σχέση με τη λεγόμενη «εκτροπή του Αχελώου», η οποία είναι σωστό να λέγεται «Μεταφορά νερού από τον Αχελώο στη Θεσσαλία», επειδή με τη διατύπωση αυτή είναι σαφέστερο ότι δεν μεταφέρεται ολόκληρη η ποσότητα της απορροής του ποταμού, αλλά ένα μέρος αυτής.

Το υπόψη έργο μελετήθηκε και δρομολογήθηκε ως ενεργειακό τα χρόνια 1970-83 και κατασκευάστηκε ως ενεργειακό τα χρόνια 1986- 2001, με δαπάνες της ΔΕΗ. Δυστυχώς μετά το 1983, όταν αποφασίστηκε το σχέδιο της μεγαλόσχημης «εκτροπής του Αχελώου», που απαιτούσε μεγαλύτερη χωρητικότητα αποθήκευσης νερού, συμπεριλήφθηκε στα «έργα κεφαλής» μαζί με το φράγμα Συκιάς και

τη σήραγγα Πευκοφύτου, τα οποία προωθήθηκαν με δαπάνες του τότε ΥΠΕΧΩΔΕ και εκδόθηκε ενιαία ΑΕΠΟ. Κατά τη διάρκεια της κατασκευής των έργων, η ποσότητα των νερών που προβλεπόταν να μεταφερθούν στη Θεσσαλία μειώθηκε διαδοχικά από τα 1.100 εκατ. κ.μ. σε 600 και τελικά σε 250, σύμφωνα με το Σχέδιο Διαχείρισης Υδατικών Πόρων των όμορων λεκανών απορροής Αχελώου και Πηνειού, που εγκρίθηκε το 2014. Στην εγκριτική απόφαση σαφώς ορίζεται ότι για τη μεταφορά νερού στη Θεσσαλία θα χρησιμοποιηθούν το φράγμα Συκιάς και η σήραγγα Πευκοφύτου, ενώ το έργο Μεσοχώρας απεμπλέκεται από τα «έργα κεφαλής» και αποκαθίσταται ο αρχικός σκοπός του ως ενεργειακού έργου. Επισημαίνεται ότι, παρά τις αναθεωρήσεις των ποσοτήτων νερού, το έργο διατήρησε τα ίδια χαρακτηριστικά του αρχικού σχεδιασμού του.

Για αυτό το έργο εκπονήθηκε νέα ΜΠΕ, τέθηκε σε διαβούλευση, εγκρίθηκε από το Περιφερειακό Συμβούλιο Θεσσαλίας και αναμένεται η έγκρισή της. Στο στάδιο της διαβούλευσης ακούστηκαν και συνεκτιμήθηκαν όλα τα επιχειρήματα υπέρ και κατά της ΜΠΕ του έργου και η τελική απόφαση εκφράζει τη συντριπτική πλειοψηφία των εκπροσώπων της θεσσαλικής κοινωνίας, μαζί και του Δήμου Πύλης στον οποίο ανήκει το χωριό. Είναι άδικο να αγνοείται η γνώμη αυτή και να προβάλλονται απόψεις ολιγάριθμων κινήσεων, που δεν προβάλλουν κανένα σοβαρό επιχείρημα.

Η ουσία του προβλήματος «Μεσοχώρα» είναι ότι εδώ και 16 χρόνια ένα σημαντικό υδροηλεκτρικό έργο (δηλαδή έργο που αξιοποιεί έναν εγχώριο ανανεώσιμο πόρο), για το οποίο έχουν επενδυθεί περίπου 500 εκατομμύρια € σε παρούσα αξία, θα μπορούσε να βοηθήσει στην ανάπτυξη της ορεινής περιοχής, να ενισχύσει τη δυναμικότητα του ηλεκτρικού μας συστήματος (που πρόσφατα δοκίμασε

τα όρια της αντοχής του), να μειώσει τις εκπομπές CO2 και να ενισχύσει τα έσοδα της ΔΕΗ με τουλάχιστον 25 εκατομμύρια € τον χρόνο, είναι σχεδόν έτοιμο, αλλά ακόμη δεν έχει λειτουργήσει. Στη θέση του λειτουργούν μονάδες εισαγόμενου φυσικού αερίου και εισαγωγές ηλεκτρισμού.

Αποκλείοντας τις εντελώς ανεύθυνες ιδέες για «κατεδάφιση» του έργου, υπάρχει μία μόνο σοβαρή δυνατότητα: να ολοκληρωθεί και να λειτουργήσει το συντομότερο δυνατόν. Κάθε επιπλέον καθυστέρηση δεν μεγαλώνει μόνο την οικονομική αιμορραγία, αλλά τον κίνδυνο μιας ανεπανόρθωτης καταστροφής που θα προκληθεί από μια ανεξέλεγκτη έμφραξη της σήραγγας εκτροπής.

Η χώρα μας έχει καθυστερήσει σε σχέση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες να αξιοποιήσει το υδροδυναμικό της και συνεπώς υπάρχουν ακόμη δυνατότητες κατασκευής νέων υδροηλεκτρικών έργων. Μπορούμε και πρέπει να συζητήσουμε εξαντλητικά για τη σκοπιμότητα αυτών των μελλοντικών έργων κατά τα στάδια της μελέτης τους. Αλλά ας σταματήσουμε επιτέλους να εμποδίζουμε τη λειτουργία του κατασκευασμένου έργου της Μεσοχώρας.

Με εκτίμηση

Γιώργος Ανδριώπης, αναπρόεδρος ΔΕΗ

Απάντηση

Είναι πάντα ευχάριστο όταν οι φορείς αντιδρούν άμεσα. Σκοπός του άρθρου, έστω και αν «έγερνε» υπέρ της μιας πλευράς, ήταν να προκαλέσει ένα διάλογο που θα διαφωτίσει τους αναγνώστες, κάτι που επιβεβαιώνεται από τις επιστολές που έφτασαν στην εφημερίδα. Βέβαια, πρόβλημα εκτροπής του Αχελώου, έστω και αν δεν συνδέεται άμεσα με τη Μεσοχώρα, υπάρχει· το θέμα είναι πώς και πότε θα δοθεί η πρότερη λύση, αυτή δηλαδή που δεν θα αλλοιώσει το περιβάλλον και θα βοηθήσει τις τοπικές κοινωνίες.

Γ.ΣΤ.